לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל בראתי יצר הרע ובראתי לו ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ **Monsey Edition** פרק ה' דאבות

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת חוקת - ז' תמוז תשפ"ד Shabbos Parshas Čhukas - July 13, 2024

9.19 – פלג המנחה עש"ק – 6.54 הדלקת נרות שבת – 11.8 זמן קריאת שמע / מ"א – 18.43 זמן קריאת שמע / הגר"א – 19.9 סוף זמו תפילה/הגר"א – 10:33 שקיעת החמה שבת קודש – 8:28 ו מוצש"ק צאת הכוכבים – 19:19 צאה"כ / לרבינו תם – 9:40

צודקים הם בהשקפתם שעל האדם להיות חפשי מו המצוות ר"ל. ולשם ראי'ה לדבריהם יספרו שגם שאלו לאחד מז האדוקים במצוות מה טעם יש בהליכותיהם השונות, והלה לא ידע להשיב, וזהו סימן שהכל הבל עפ"ל.

ולכן גם אם במקרה יש בידו מענה על מה שאזניו שומעיז, אם אינו מלומד לקרב רחוקים איז לו להשיבם דבר. רק יפטור אותם בקצרות. שבאמונה אנו עושים כל מה שאמרה תורה ומה שקיבלנו במסורת מאבותינו. ולא ירע לבבו על כך שיהיה זה סיבה להתפארותם כנזכר. וזאת משני טעמים 🗴 כי על פי רוב כשרוצים לפתוח דו שיח עם בני אדם הם פותחים בשאלות שיש לכל אחד מענה להו. וזוהי תחבולה בידם לפתותו ולהוכיחו ש'דעתו רחבה' והינו מוכשר להשיב להם ולנצחם. בידעם שעל ידי זה יתעורר בו חשק להאריך עמהם בשיחה כדי להחזירם למוטב ׳ברוב בינתו׳... ואם כן כשימנע מלהשיבם תחילה. לא יבואו ע"ז לידי התפארות. כי בלבם פנימה הם יודעים שעדייו יש לר מה להשיב. ב. גם אם יש צד שסירובו מלענות להם כבר תשמש עבורם כנצחוז. איז זו סיבה לענותם. שמא יבואו לבסוף לידי שאלה שעליהם לא יהיה בידו מענה. ואז מלבד מה שיהיה זה נצחוז עבורם. עלולים הדברים לעורר בו ספיקות ובלבולים. ומוטב אם כז שינחלו כבר הצלחתם שצה אחת הודם...

מסיבה זו לא גילה רש"י טעמו של רבי משה הדרשו רק אחר שסיים לפרש כל דיני הפרה. כי זוהי השלמה להתשובה להיאמר להנפשות הטועות: כשם שהתורה מלמדת מצוותיה מבלי לפרש חוקיה, כך עלינו לקיימו בפועל גם אם אינכם משיגים טעמיהו ורק לאחר מכז גילה טעמו של רבי משה הדרשו. כדי להורות עוד על התשובה הראויה להם: שאם באמת רצונכם ללמוד 'יהדות' ואינכם מתכוונים לקנטר. פנו לכם אל רבי משה הדרשו. כלומר אל הצדיק הקרוי 'משה'. כי כל צדיק קרוי משה (זוה"ק תיקון סט) – והוא ברוחב בינתו ידרוש לפניכם עניני יהדות מבלי שינזה על ידי זה...

וביאר **הגאוז ר' שלמה קלוגר** מדוע דוקא אהרן הכהן היה מי שהיה ״רודף שלום". ומטיל שלום בין איש לחבירו. ובין איש לאשתו? דהנה דתנן במתני' (עוקצין ג'. י״ב): ״אמר רבי שמעון בן חלפתא לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר (תהלים כט. יא): ה' עוז לעמו יתז ה' יברר את עמו בשלום", ע"כ. הרי הכלי שמחזיק ברכה הוא "שלום". ואהרו הכהו היה מי שמברר כלל ישראל עם ״ברכת כהנים״. ואותו ברכה לא שייר לחול אם לא היה הכלי להחזיק אותו ברכה. וע"כ אהרו הכהו שהיה מברר כלל ישראל הוא היה מי שמטיל שלום בין איש לחבירו ובין איש לאשתו, ורק על ידי זה שייך לחול הברכה. ועל פי זה יש לבאר עוד נקודה. דאחר מיתתו של אהרז כתיב: "וישמע הכנעני

מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי״. ופרש"י. מה שמע הכנעני שבא להלחם עם כלל ישראל? "שמע שמת אהרו ונסתלקו ענני כבוד". דרי עם מיתתו של אדרן נסתלק הענני הכבוד. וידוע שהענני הכבוד היו מגינים על כלל ישראל מכל רעות שבעולם. וזהו בזכותו של אהרז הכהן. ולפי הנ"ל מובן הייטב, דכיון שאהרן הכהן היה מטיל שלום בין כל אחד ואחד. בזכותו בא ברכה לעולם. וכלל ישראל היו נשמר מכל רעות שבעולם. זהו הכח של שלום. שמביא ברכה עד אין סוף, וכשמת בטלה הך ברכה.

מאת הגח"צ רבי גמלאל חכדן רבעובין שליט"א, ר"י שער חשמים ירושלים עיח"ק

זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה ... (ימ-ב) - ודע מה שתשיב לאפיקורם

לרש״: לפי שהשטז ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה. לפיכר כתב בה חקה. גזירה היא מלפני ואיז לר רשות להרהר אחריה. הנה תיאור היוצא מתחילת דבריו הוא. שמצות 'פרה אדומה' היא אכז חוק בלי טעם. וראו האומות והיצר לנכון לתבוע טעמה. בידעם שאין בפינו מענה. ותהיה בטענתם פתחון פה להתלוצץ מהתורה כולה. ובעקבות כך ידינו על התחתונה, ובלית ברירה מוטל עלינו להשיב להם ב׳דוחק׳ שהמצוות הם ׳חוקים׳ ושאיז לנו חלק בנסתרות. כלומר. איז נו תשובה די מספקת כדי להתגונן מטענתם. ולא נשאר לנו כי אם 'להתחמק'. בתשובה שכמעט ואין בה תועלת. וכפי שמבין כל בר דעת. שאין זו תשובה מספקת הניא את האומות ואת היצר ממזימתם להטיל דופי בתורה. אולם לאחר שביאר כל הדינים השייכים למצות הפרה. הוא מביא טעם נחמד למצוה זו זיסודו של רבי משה הדרשן (פסוק כב), שמבארו בדרך משל, לבן שפחה שטינף ילטריו של מלך, עיי״ש. ונשאלת השאלה, אם אכן יש טעם נכון לשאלתם מה ענין כל דוחק הזה? למה לא נשתיק אותם בתשובה ניצחת שאכז גם למצוה זו יש טעם?

ובדרר המוסר יש ליישב שלימדה תורה דרר ארץ למי שעדייז איז דעתו רחבה ואיז יכולתו להשיב לכסיל כאיולתו. האיר מוטל עליו להתמודד עם פורקי עול ושונאי תורה הנטפלים אליו ושואלים כל מיני שאלות על היהדות. כי בכגון דא מוטל עליו רעת. שבדרר כלל איז אלו משתוקקים 'להביז ולהשכיל'... וכל מטרתם הוא להביאו ידי מבוכה. כדי שיהיה בידם פתחוז פה להתפאר בה'ריקנות' שבהם. ויאמרו כי

ליטודים נאת חרב אברחם זנטגל אבשטיין שליט"א, בעב"ס שדת אברחם

ויראו כל העדה כי גוע אהרז ויבכו את אהרז שלשים יום כל בית ישראל ... (כ-כם) - בענין מדתו של אחרן חכהן

לרש"י: "כל בית ישראל, האנשים והנשים, לפי שהיה אהרן רודף שלום ומטיל אהבה ביז בעלי מריבה וביז איש לאשתו". עכ"ל. הרי. רש"י בא לפרש מדוע דוקא גבי אהרו נאמר שבכה "כל" בית ישראל. והיינו משום שאהרו היה רודף שלום. וע"כ כל אחד ואחד היה מרגיש הצער בהסתלקותו. וע״כ בכה ״כל״ בית ישראל.

ויש לבאר קצת מדתו של אהרן, דהנה תנן במתני' (אבות א. יב): "הלל ושמאי קבלו מהם. הלל אומר: הוי מתלמידיו של אהרז. אוהב שלום ורודף שלום. אוהב את הבריות. מקרבן לתורה", ע"כ. ואיתא במס' כלה רבתי (פרק ג'): "זיבכו את אהרן שלשים יום ל בית ישראל, אפילו נשים. ולא נשים בלבד, אלא היו מפלשין טיט ועפר בטף ובוכין. להיים מה שנאמר כל בית ישראל. תאנא שמונים אלף בחורים. קרואים בשם אהרו. מטתו. אמרו מרממותיה: ומאז דאהדר ואיעברה". ע"כ, וגירסת **המנורת המאוד**: "תנא. שמונים אלף בחורים קרואים בשם אהרן, יצאו אחרי מטתו, ממאן דהוה והדרה ואיעברה". ע"כ. הרי, אהרן הכהן החזיר לכל הפחות שמונים אלף וגות. שאם היה שמונים אלף בחרים שנקראו בשם ״אהרו״. ע״כ לכל הפחות הטיל

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (8)

Q: What should one do if he discovers a blemish in his purchase? A: He should notify the seller immediately, and also stop using the item. Because if he keeps using the item, it is considered in halacha as a mechila - annulling his right to void the sale. If he does notify the seller, keeps using it, and then claims he didn't know that using is a *mechila*, there are two opinions if he can still void the sale. **Pischei Teshuva** (1) holds he cannot void the sale. Aruch Hashulchan holds (2) that he can.] If he kept using the item and cannot void the sale because of the blemish [mum], there may be another way to void the sale. If the item is worth more than 1/6 less than what he paid because of the blemish, the laws of *ona'ah* give him the right to void the sale within the time allowed to void sales that have *ona'ah* (3).

O: If one finds a basic flaw in a purchased item and wants his money back, and the seller has a proper replacement item, can the buyer say that he would rather have his money back?

A: The seller has the right to give a proper replacement item (4).

מאת הגאון מו"ד הרב ברוך הירשפלד שליט"א, **O:** A buyer finds a basic flaw, and no replacement is available. The buyer wants his money back and the seller says that he will give him store credit on future purchases. Does the buyer have to

> take that offer or can he get his cash back? A: The buyer has the right to get cash back and the seller has no right to force him to take credit (5). Many sellers do this against halacha. Even if he offers him a larger amount of credit the buyer does not have to take it. Such an offer seems to also be *Ribbis*.

> **O:** A person bought a *sefer* and found a flaw in the pages after writing his name in it. He brings it back to the seller who refuses to take it back with the excuse that the buver should have examined the *sefer* before writing his name in it. Who is correct? A: If it is such a blemish that is not apparent right away, but rather the type of blemish that you would only notice when you get to that page, as is often the case, in that case he may return the sefer after a long time, even though he wrote his name into it, since that is a normal thing to do. He must stop using the item as

soon as he finds the blemish, as explained above.

בלן הרלחללם – תבללן מדף הלומל – בבא בתרא טא.

"גול בדי לשלם בפל". - Rava learns from a *pasuk* that אינב אווי אינב אינב אינב רי לשלם בפל". - Rava learns from a *pasuk* that אינב לשלם בפל" return it to them in much better shape. The ב"מ סאון גמיסע that one may not steal על מנת למיסע. for the intention of annoving him. Nor may one steal with the intention of getting caught so he can pay בניל to the גנזל Rashi explains this is referring to someone who wants to benefit his friend, but knows he won't accept a handout, so he steals his item with the intention of getting caught, thus being liable to pay his friend the גיזל double (בפל). The *Gemara* says, this is אסור לגעב דרך שחוק או כדי לשלם כפל, *paskens, וחר"מ* שמ"חא"**ן שו"ע** to do. The שמ"חא"ן שו"ע

Many *meforshim* ask how אינד שמ"ה was permitted to steal the fields of orphans with the intention of improving them? The איכיור savs this איכיור אינדיר אי only for בני ישראל, but since אינב, but since אינב, but since אבני שראל a Yid, he could do it. This fits nicely because this that Iyov stole these fields is made by בבי איוב holds איוב holds איוב holds איוב was not a *Yid.* The **צני"ב says וצי"ב holds** איוב that שיטתו ולעיל טו. I that איוב because since they were young they wouldn't realize he took the fields and he would only be considered a שואל שלא מדעת. Or. maybe he took it בתורת אפוטרופסות.

like anv other שי"ת בו פורת ח"בסי ג' אות ג'**ו ר' יוסף ענגיל!** was asked if one steals שי"ת בו פורת ח"בסי ג' אות ג'ו**ר' יוסף ענגיל!** Or do we take his intentions into consideration? He answered that it would seem to depend on how we learn the original ליכורד. Is the Torah just a מעשה is a מיבה that this type of אלילוי מילתא בעלמא and we don't care about his intentions? Then, since this גילוי מילתא בעלמא we would have to say he is a אנב just like any other אנב. But it is possible to learn that we do take his מרשבה into account and this is not a standard "מעשה גניבה" be wouldn't be a אסיר. Although he would be considered איז but it's a ע"בירה. that this type of stealing is אסיר. Although he would be considered עובר. he wouldn't be a

מעשה גזילה because that is a ע"מ לשלם souly איסור $^{\prime}$ says: The מעשה גזילה. But we hold מעשה גזילה. But we hold ע"מ לשלם. and even according to the רמב"ם that the איל א תנגול fo לא רובלוי. the ישם גמילה" is only when one's intentions are to keep. the קרקע for himself. But here, where his intentions were not to keep it for himself, but only to remove the יתומים from the קרקע (for a while) this is not considered a מטלטליו by שייד ווא is only איסור that this איסור that this is not considered a מטלטליו by שייד by שייד ווא is only איסור that this איסור שייד to have קניני גניבה, since קרקע אינה נגזלת and there are no קניני גניבה, there is no איסור, איסור

הוא היה אומר

R' Chaim Kanievsky zt"l (Taama D'kra) would say:

"ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנסי" - Why did *Hashem* tell *Moshe Rabbeinu* to put a copper snake on a stick? If it was only so that the people should look up and *Hashem* will heal them, he could have put anything on the stick. Perhaps we can learn from **Rashi** in *Parshas Korach* (17-13) regarding the plague after the terrible story of Korach, who writes that Moshe was commanded to "Tell Aharon to bring the ketores ... and the plague stopped." This was to inform them that it was not the ketores that was killing the people; it was their sins that was killing. Here, too, Hashem said to hold up a snake to let them know that it was not the snake that was killing because if you look at it you'll be healed. It's your sins that are killing.

A Wise Man would say: "In everyone's life, at some time or another, our inner fire goes out. It is then burst into flame by an encounter with another human being. We should all be thankful for those people who rekindle the inner spirit."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

DON'T Miss The Point! -In Shuls... ... Build THAT Connection W/HIM Through MATCHING Actions!

855 400 5164 / Text 800 917 8309 / kvodshomavim org

מוסדש לעלוי נשמח ר' אברהם בן אהרן אליפלך גאלדפארב "ל. יארצייט כ"ט סיוו העעל"ט

וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר ... (יב-ח)

The sacred gravesite of *Aharon Hakohen* is known to both Arabs and Jews. Indeed, one of the benefits of Israel's peace treaty with the Hashemite Kingdom of Jordan is the ability and accessibility of Jordanian tourist sites, most notably the ancient city of Petra, site of the burial place of Aharon Hakohen. Petra, for a bit of historical perspective, was the capital of the Nabateans about 2000 years ago. A 13th century shrine, built by a Mamluk Sultan to commemorate the death of Aharon, can be seen on top of Mount Aharon in the Sharah range.

For seven centuries, Petra's existence was a guarded secret known only to the local Bedouins and Arab tradesmen. Finally, in 1812, a young Swiss explorer heard locals speaking of a "lost city" hidden in the mountains of Wadi Mousa (Valley of Moshe, named after Moshe Rabbeinu himself. The local Arabs believe it to be the place where Moshe hit the rock which gave water to the Jewish people in the desert.) In order to find the site without arousing local suspicion, the young Swiss disguised himself as a pilgrim seeking to make an offering at the tomb of Aharon, a mission which would provide him a glimpse of the legendary city. He managed to successfully bluff his way through, and the secret of Petra was revealed to the Western world.

One of the most incredible journeys in recent memory to the tomb of *Aharon Hakohen* took place in 1998. A most unusual meeting occurred in Jordan involving the great Chacham Yitzchak Kaduri z''l, and the sovereign ruler of Jordan, King Hussein. Although King Hussein had been a virulent enemy of the Jews, a man who called upon the destruction of Israel. severely desecrated the Jewish cemetery on the Mount of Olives and whose troops destroyed every single synagogue in the Old City of Jerusalem before 1967, he later softened his stance. Perhaps he was warmed by an incident that occured in 1985 when the king was admitted to the Cleveland Clinic to undergo treatment for a terrible illness. A group of Jewish activists and Israeli sympathizers decided to make a point. Rather than protest the monarch's anti-Israel policies outside his hotel, they organized a blood drive at the nearby clinic which was to the benefit of the king. Their main purpose was not to protest but rather to show the world that Jews can do good even for an Arab who was a sworn enemy of Israel.

Of course, a little humor wouldn't hurt anyone and so, when the blood drive was complete, one of the organizers asked if he could include a personal note to the King from the members of his group. The wish was granted. On the note, the man wrote in big bold letters, "Your Excellency, enjoy this gift! This is the only Jewish blood you'll ever get!"

After that, King Hussein displayed a measure of friendship and even signed a peace treaty with the State of Israel. On July 25, 1994, Israeli Prime Minister Yitzchak Rabin and King Hussein appeared at the White House and signed the Washington declaration, which announced the "end of the state of belligerency" between the nations of Israel and Jordan.

In 1998, King Hussein flew Chacham Yitzchak Kaduri to Jordan as his own personal guest. The interaction between the Jordanian leader and the *Chacham* started years earlier when the *Chacham* sent a message calling upon the King to work towards peace in the world. Many wondered if Rabbeinu Yitzchak was a peace envoy on behalf of the Israeli Government. But before the meeting, Chacham Kaduri's son clarified that his father would not be visiting Amman on an official visit. He stated that the purpose of the trip was only to pray at the gravesite of *Aharon Hakohen*.

An entourage accompanied Chacham Yitzchak on the flight and when they landed in Amman, the capital city of Jordan, he was chauffeured in a vehicle provided by the King. However, as was pre-arranged, the *Chacham*, who by most accounts was 104 years old at the time, did not join the rest of the delegation on a specially prepared car ride up to the mountains. Instead he was flown in a helicopter - piloted by none other than King Hussein himself! As a sign of respect and deference, the King of Jordan personally flew the great Jewish *Chacham* up to the burial location of Aharon the *Kohen Gadol*, brother of Moshe Rabbeinu, buried on Mount Hor Hahor, atop the lost city of Petra. It was there that they both prayed for eternal peace.

ויפתח הגלעדי היה גבור חיל ... (שופטים יא-א)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THE HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

Yiftach HaGiladi was the Shofet called upon by the elders of Klal Yisroel to lead the Nation into battle against the attacking Ammonites, and while it is somewhat similar to the storyline in this week's parsha, one may wonder why Yiftach - of all the warriors in Klal Yisroel - was the man chosen.

R' Meir Shalom Cohen shlita (Meshech HaParsha) offers an interesting perspective. He writes that although at certain times, Jewish kings waged war in order to expand the holy land of *Eretz Yisroel*, by and large, the Jewish Nation is not an expansionist one. Throughout history, most of the wars fought by Klal Yisroel were defensive ones - as was often the case when an enemy would rise up and attack the Jewish people forcing them to take up arms in their defense.

Yiftach was the downtrodden son of Gilad, who was thrown out his house for something he had no control over But Yiftach grew into an able warrior with a unique ability to lead. He gained a following and people clung to him due to his sensitive nature. The amazing thing is that even though he was a strong warrior, when tasked with confronting the Ammonites, Yiftach initially engaged in diplomacy. He tried to reason with them and convince them that *Klal Yisroel* had no interest in waging war against them. Only after they refused to talk did Yiftach lead the Jews into battle.

What an amazing lesson we can take from Yiftach HaGiladi regarding how a person should always attempt to stay away from a fight and only engage when it is absolutely necessary.

ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZI"L

Klal Yisroel requested permission to pass through the Land of Edom enroute to Eretz Yisroel. The King of Edom flatly refused and threatened warfare if they entered his territory. But it seems as if he didn't threaten forcefully. Why does he use the words "פו בחרב אצא"? Maybe I'll come out: as if he was uncertain of his actions?

In Lashon Kodesh there are two ways to express the word "maybe" - אולי and אולי. The Vilna Gaon zt" famously explains that אולי is used if you want something to happen, while אולי is used if you want that "maybe" does not actually take place. There are many examples in *Tanach* of both. Perhaps we can say that ideally, Edom would have relished the opportunity to annihilate the Jewish Nation, as we know, עשו שונא לעקב. However, they were deathly afraid of the battle and its outcome. They, therefore, said with hesitation - 12 - meaning if we must wage war, we will, but would certainly prefer not to.

The **Sefer Har Sinai** offers another *pshat*. **Rashi** on this *posuk* says that Edom sent back the following message. You Jews proudly boast of your power of tefillah. We too were blessed by Yitzchok, "והידים ידי עשר", and we won't hesitate to use it. But they were in a quandary. Because Yitzchok Avinu said that Esav is powerless if "הקול קול יעקב", if the Yidden are learning and living the *Torah* life. They, therefore, said since we cannot know for sure what the situation is, it's only "פנ" until we can ascertain your status. When Edom saw that the Yidden continued to beg for permission, they assumed it meant a spiritual downturn. Hence the next posuk continues, "זיצא אדום לקראתו בעם כבד". They then marched toward the Yidden with conviction, prepared for battle.

This timeless lesson of "באמן שהקול קול יעקב אין הידים ידי עשוי" cannot be more applicable than today, as the future of *Torah* lives of the *Bnei HaYeshivah* in *Eretz Yisroel* are in serious jeopardy.

Let us all help them continue learning and *davening* so that our enemies (both within and without) will be powerless, בעז"ה

משל למה הדבר דומה על כן יאמרו המשלים באו חשבון ... (כא-כז)

משל: It is said over that when **R' Avraham ben Avraham** zt"l Hy"d, famously known as the "Ger Tzedek" was taken from his prison cell to be burned at the stake, his guard said to him, "Here in this world we are punishing you, but in the next world you'll have your chance to avenge us."

The Ger Tzedek turned to his oppressor and said, "I'll tell you a story. When I was a young boy, I used to play with the children of the serfs on my father's estate. One day, after hours of work, I had shaped clay into men-shaped figurines and had placed them around the garden. As the farmer's children came through with their thick boots, they trampled and destroyed these figurines. In a fit of rage, I ran to my father demanding that he severely punish these boys. Not committing a transgression, in contrast to the loss it entails."

me for taking such nonsense so seriously. I thought to myself, 'Now I'm young and not in a position to punish them for their crime, but once I get older and have some power, I'll make them regret what they did.' However, once I got older and was in power, do you think that I seriously considered punishing them? What did they do - smash figures made of clay?"

The Ger Tzedek now raised his voice. "Do you think that once I've obtained true clarity of the next world, I'll want to take revenge against you? What are you going to do to me? Smash my body? You're just a figure of clay...'

נמטל: The Gemara interprets the above posuk as follows: "Come let us calculate the account [cheshbono] of the world; the financial loss incurred by fulfilling a mitzyah in contrast to its reward, and the pleasure and gain from only didn't my father get angry at the boys, but he chastised This *Gemara* in its simplest form needs no explanation!

ואת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה ... (ימ-ב)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Zos Chukas HaTorah is referring to the Parah Aduma. A Chok is something we cannot comprehend because we have limited brain power. How is it possible that ashes that purify one can cause another to become impure? It doesn't make sense to us. We live in a physical world and we judge situations from a physical perspective. But there is a spiritual world that is right here in our physical world, but we cannot see it, because we are physical people. If we would be able to see the spiritual ramifications of the things that happen around us, everything would be different. We would understand how things that look so bad are really good and what we think is really good, might not be so. Take for example, the terrible plague of deathly snakes that was set upon the Jewish people. *Moshe Rabbeinu* lifted up a copper snake and all they had to do was look up at the snake, and they would be saved. What was the point? Why would Moshe use an image of a snake, to remove the snakes? Is the snake a good thing or a bad thing? It seems like a contradiction!

Zos Chukas HaTorah! This is the message of Torah! We often think that things do not make sense and we would do things differently! How could *Hashem* do such a thing? When we find ourselves asking such questions or wondering about the ways of *Hashem*, we have to remember that this is the *Chok* of *Torah*, it is the knowledge that we simply cannot understand the perfectly good ways of *Hashem*. By recognizing and understanding that *Hashem* is running the world and everything He does is good, even if it seems like a paradox to our miniscule brains, it is still GOOD. There is a hidden, spiritual story in every thing that happens in the world, collectively and individually. We just have to remember that everything is under control - just not our control! And everything that happens makes perfect sense, just not to our limited comprehension. Our job is to be guided by the *Torah*, and to trust that every contradiction is truly non-fiction and very soon His plan will be revealed in all its glory.